

Nagy Ervin nem találja a kiutat a saját nagyságából

2025 augusztus 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A Népszava Nagy Ervinnel készített interjút.

Kevés embert ismerek, akinek annyira kevés mondanivalója van a világról, mint Nagy Ervinnek, tisztelet az

újságírónak, hogy vállalkozott a lehetetlen küldetésre. A hihetetlen nagy színészóriásnak érezhet?en jó véleménye van saját magáról, és rendíthetetlen, bátor szabadságharcos énjének kiteljesedéséhez szükséges, hogy egy brutális diktatúrába képzelje magát. A lap felütése a jöv? felvilágosult Nagy Ervin nev? kultuszminiszterével készült interjújához a következ?: "A színésszel Avignonban, a világ legnagyobb színházi fesztiválján szerzett tapasztalatokról, a magyar színház jelenér?l és a kiút lehet?ségeir?l beszélgettünk."

Nagy Ervinnek diszkomfort érzése van

Ervin egyébként értelemszer?en az elnyomattatásairól beszélt, meg az elnyomásról általában, meg más elnyomottakról, meg arról, hogy korlátozva van a m?vészi önkifejezésben, tehát el van nyomva, illetve nem játszanak kortárs darabokat a “független” színházak (lásd még szobaszínházak), mert elnyomás. Hogy ne kelljen többször leírnom, hogy elnyomás, kérem a kedves olvasót, hogy bárhová, illetve mindenhová, ahová szükséges, képzelje oda. Ervin szerint mindenhová kötelez? kitenni. Ervint elnyomja az elnyomás. (Elnézést.)

A Népszava kiemelése az interjúból:

Szerintem a magyar színházi szakma 90%-a nem tudatosan, de liberális érzékenység?. Egyszer?en mert a m?vészetben a szolidaritás, az empátia, az emberség így tud rezonálni a világra. A mostani konzervatív, jobboldali kultúrpolitika viszont kizárólag a népnemzeti, bólogató Jánosokat támogatja, a politikai megrendelés?, szolgalelk? produkciókat. Ott kezd?dik a baj, hogy ha a m?vészetnek meg kell felelnie egy ember, egy rendszer ízlésének, mert ha nem teszi, akkor nem jut leveg?höz. Ilyenkor a szabadságvágyon alapuló m?vészet megsz?nik. És most ez történik. Rosszabb, mint a Kádár-korban.

Engem az utolsó mondat ragadott meg a legjobban. A költ? valószín?leg Kádár-korszakot akart mondani, de ezt hagyjuk. Illetve ami el?tte van, ugyanis Ervin néhány egyenmondaton belül nem jut leveg?höz, megsz?nik benne a szabadságvágyon alapuló m?vészet (de a vágy utána elevenen él), illetve a franciáknál minden sokkal, de sokkal jobb, ez ugyanis az interjú másik vezérfonala. Ott ugyanis ember embernek nem farkasa, akarom mondani elnyomja.
Van még önben remény, hogy ez valaha újraépülhet?

Azt gondolom, hogy ha ez az egész kulturális h?béri rendszer megsz?nik, a szakma pillanatok alatt újra elfoglalhatja méltó helyét és visszanyerheti méltóságát. Ha nem kell hajbókolni, ha nem kell gazsulálni, ha nem egy kultúrkirály trónol a tetején, akkor egészen más lesz ebben az országban élni. Lehet, hogy kell két-három év, de jönni fognak az új hajtások. És az emelt f? önmagában is tartást ad majd és felszabadít.

A szakma! Én ekkora tartalmatlan közhelyparádét már rég olvastam, mintha a mesterséges intelligencia valamelyik korai verziójának adták volna feladatba, hogy beszéljen egy tiszás értelmiségi színvonalán a kultúra irányításáról és az eljövend? “reformról”! Ezek mind értelmiséginek is képzelik magukat.

"Ezzel szemben Franciaországban?" -kérdezi az újságíró, hogy ne legyen kétséges, mindenütt jobb, mint itt.

Amennyire én láttam, ott a kultúra több lábon áll. A támogatási rendszer alaposabb, a döntéshozók szakmai alapon m?ködnek, nem pártpolitikai szimpátia szerint. Pályázni kell, felkészültnek kell lenni, meg kell gy?zni a tartományokat, városokat, minisztériumot. Azt érzem, hogy ott a kultúra tényleg közszolgálat. Nálunk ez most nem valósul meg. Olyan pénztelenségben szenved a szektor, és olyan politikai befolyás alatt áll, hogy az önkifejezés, a szabad alkotás terepe szinte teljesen besz?kült.

Vagy az is lehet, hogy szegény mesterséges intelligenciát magyar ellenzéki politikusok, m?vészek és értelmiségiek szövegein trenírozták, és aztán már vele íratják meg az Ervin-félék szövegeit. Ennek az embernek minden mondata tulajdonképpen egy paródia, a saját paródiája. Azért megtéveszt?, mert a színészek végül is min?ségi szövegek tömegét kénytelenek megtanulni, mert hála istennek nem csak kortárs m?veket játszanak, és ezért jó részükre ragad annyi, hogy maga is össze tud rakni épkézláb mondatokat. Persze a gondolatok hiányát nem lehet elleplezni, de az egyszer?bb lelkek elájulnak a szép cirádáktól. És az se semmi, hogy megrótta a jobboldali újságírókat, mert azok nem nézik eleget a Magyar Péter él?zéseit és így nem tudják, hogy ? azért id?nként felbukkan a messiás mellett, legutóbb is biciklizett vele.

Nagy Ervin persze maga a lényegtelenség, de úgy esett, hogy a Kádáros mondatán akadt meg a szemem el?ször és els? olvasásra is fel lehetett fedezni azt a hisztit és szellemi hanyatlást Ervin mondataiban ami Kádárt csak harminc évvel kés?bbi életkorban érte el. Kádár akkoriban attól pánikolt, hogy visszajönnek a rendes emberek és ?t akkor lecsukják, Nagy Ervin meg manapság attól retteg, hogy nem fejtheti a magvas gondolatait, amit éppen most is kifejt éppen. Hát Kádár nem volt akkoriban rosszabbul, mint Ervin most, viszont ? is ilyen tökéletesen semmitmondó nyilatkozatokat adott a pártértekezlet el?tt, mint ez a "színész".

A Rolls Frakció kés? délután cím? száma jutott eszembe, amely igen jó min?ségben meséli el, hogy milyen is volt az a diktatúra, amib?l szerencséjére ez a csep?rágó már nagyrészt kimaradt. Nagyon jó dal, kérem hallgassák meg.

A fiatalabbak nem sok mindent érthetnek meg az akkori hangulatokból, de egy dolog azért kiderül, az akkori emberek nem hibáztatták annyira az akkori rendszert a saját rosszkedvükért, mint ez a ripacs Orbán Viktort és Vidnyánszky Attilát a saját tehetségtelenségéért és örömtelenségéért. Ilyen az, amikor egy színházi közhely értelmiséginek képzeli magát.

Bálint Botond - www.pestisracok.hu

Ajánló